

សៀវភៅដានីយ៍លែ - លេខ ប៉ែតសិបបួនមួយ

ការបរិកសម្ភង់តាមទំនាយ៖ ការយល់ដឹងអំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង និងសារនៃសម្បត្តិកណ្តាលអធុរក្ស

Jeff Pippenger
2024-02-19

យើងកំពុងពិនិត្យអំពីភាពស្របគ្នារវាងចលនានៃវេតាទីមួយ និងវេតាទីបី ដើម្បីឱ្យយើងយល់កាន់តែច្បាស់អំពីអ្វីដែល “ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង” តំណាងជានិមិត្តសញ្ញា នៅពេលដែលវាស្របគ្នាជាមួយការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង។ យើងកំពុងព្យាយាមបង្ហាញថា វាតំណាងឱ្យការកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំងនៃចក្ខុវិស័យ ដល់នូវទីបំផុតនៃដំណើរការកើនឡើងចុងក្រោយ គឺជាសារនៃសម្បត្តិកណ្តាលអធុរក្ស។ ក្នុងនាមជានិមិត្តសញ្ញា “ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង” មានបុរសមកពីតំបន់ដានីយ៍លែ ហើយនូវទំនាក់ទំនងរវាងវាស្របគ្នាជាមួយចំណេះដឹងព្យាយាម ដល់លុបបាត់ និងបង្កើតអ្នកច្បាប់បង្កើតពីរបុរសទេ។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ដានីយ៍លែអើយ ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកចុះ ដុំបិតកុយទាំងនេះស្របគ្នាជាមួយបិទទុក ហើយបោះត្រូវទុករហូតដល់គ្រប់បញ្ចប់។ មនុស្សជាច្រើននឹងស្របគ្នាជាមួយបន្ទុក ហើយមានផ្លូវឆ្លើយស ហើយស្របគ្នាជាមួយសាកលុបង ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់នឹងយល់ឡើយ ប៉ុន្តែមនុស្សប្រាជ្ញនឹងយល់»។ ដានីយ៍លែ ១២:៩, ១០

នៅឆ្នាំ 1989 «ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង» មួយស្របគ្នាជាមួយការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដល់នូវទីបំផុតនឹងបង្ហាញអ្នកច្បាប់បង្កើតពីរបុរសទេ។ បុរសទាំងពីរនោះស្របគ្នាជាមួយបង្ហាញនូវក្នុងបរិបទនៃបង្ហាញបង្ហាញក្នុងចំណោមសារនៃក្រុមចុងក្រោយ។ មនុស្សអាក្រក់មិនស្គាល់ ឬទទួលបានក្នុងចុងក្រោយទេ ប៉ុន្តែមនុស្សមានប្រាជ្ញាស្គាល់ និងទទួល។ ដូច្នេះ មនុស្សអាក្រក់មិនយឺតយ៉ាវនៅពេលដែលក្រុមចុងក្រោយចាប់ផ្តើមផ្តល់ឱ្យយើង ហើយវាស្របគ្នាជាមួយផ្តល់ឱ្យយើងនៅពេលដែលបណ្តាបុរសជាតិទាំងឡាយមានកំហឹងនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។ យើងបានកំពុងនិយាយទៅកាន់ភាពជាមជ្ឈឹកនៃ Laodicean Adventism ដូចដែលស្របគ្នាជាមួយការកើនឡើងនៃក្រុមចុងក្រោយ និងទីបំផុតនៃ Ezekiel ហើយក៏នៅក្នុងក្រុមចុងក្រោយនៃ Isaiah ផងដែរ។ នៅក្នុង Isaiah «មនុស្សស្ងប់អាក្រក់» បាន «ផ្លាស់ប្តូរអំពើអាក្រក់» ជា «ទីផ្សារក្រោម» របស់ពួកគេ ហើយបាន «លាក់ខ្លួន» នៅ «ក្រោមស្រទាប់មិនពិត»។

ដូច្នេះ ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវ ឱមនុស្សអ្នកស្ថិតចំណេះដឹងទាំងឡាយ ដល់គ្រប់គ្រងបុរសជននេះ ដល់នូវក្នុងក្រុមចុងក្រោយសាឡាម។ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបាននិយាយថា យើងបានផ្លាស់ប្តូរនូវផ្លូវជាមួយនឹងមរណៈ ហើយជាមួយនឹងស្ថានភាពមនុស្សស្ងប់ យើងបានព្យាយាមប្រែប្រួលគ្នាហើយ; នៅពេលដែលទណ្ឌកម្មដ៏ធំនៃចំណេះដឹងកាត់មក វានឹងមិនមកដល់យើងឡើយ ដុំបិតយើងបានយកការកុហកជាមុខរបស់យើង

ហើយយើងបានលាក់ខ្លួនក្រោមភាពមិនពិត។ អសោយ 28:14, 15.

បុរសបុរាណនៃក្បែរយូសាឡីមនៃសម័យចុងក្រោយ បរាជ័យក្នុងការប្រឡងនៃ «ការសម្រាក និងការសរសើរស្វាយឡើងវិញ» ដដែលគួរឲ្យមានការកំណត់ដោយវិធីសាស្ត្រ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់» ដដែលអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកមានបុរាណស្ថានភាពរៀងចុងក្រោយនៃសម័យចុងក្រោយ តាមរយៈគំរូបុរាណសាស្ត្រនៃក្បែរយូសាឡីមនៃបុរាណសាស្ត្រ Millerite។
លក្ខខណៈព្យាករណ៍របស់ «បុរសអ្នកចម្លង»

ដដែលអសោយសង្កត់ធ្ងន់នៃក្នុងអត្ថបទនេះ គឺការកុហក និងសច្ចេកទេសមិនពិត ដដែលពួកគេលាក់ខ្លួននៃក្រោមហើយផ្សំជាទីជូរកកនៃរបស់ខ្លួន។ ដូច្នេះ ក្នុងការភ្ជាប់ជាមួយនឹងការប្រឡងនៃស្ថានភាពរៀងចុងក្រោយ (ការសម្រាក និងការសរសើរស្វាយឡើងវិញ ដដែលពួកគេមិនព្រមស្មោះត្រង់)
បុរសបុរាណនៃក្បែរយូសាឡីមបានទទួលយកការកុហកមួយ។

ស្ថានភាពរៀងចុងក្រោយមកដល់ជាមួយនឹងការជជែកកែតម្រូវក្រុម
ដូចដែលគួរឲ្យមានការកំណត់នៃក្នុង ហាហាគុក ជំពូកទីពីរ
នៃពេលវេលាដែលអ្នកយាមនៃទីនេះទទួលបានព្រះថា គេបានគ្រប់គ្រងដោយអ្វីក្នុង
«ការជជែកកែតម្រូវ» នៃប្រវត្តិរបស់គាត់ ពីព្រោះពាក្យ «reproved»
ក្នុងខ្លឹមសារនៃជំពូកទីពីរ មានន័យថា «បានជជែកកែតម្រូវ»។

ខ្ញុំនឹងឈរលើយោបល់របស់ខ្ញុំ ហើយដាក់ខ្លួនលើបំណង ហើយនឹងចាំមើលថា
ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលអ្វីមកកាន់ខ្ញុំ ហើយថា ខ្ញុំនឹងឆ្ងល់ដោយអ្វី
នៃពេលវេលាដែលខ្ញុំគួរឲ្យមានស្ថិតិបន្តទៅស។ ហាហាគុក ២:១។

អ្នកបុរាណ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការជជែកកែតម្រូវដោយអំពីភាពរៀងចុងក្រោយ
បង្ហាញសច្ចេកទេសពិតទាំងឡាយដែលគួរឲ្យមានការកំណត់ដោយអលង្ការរបស់ Miller
ដដែលគាត់ជាសច្ចេកទេសពិតមូលដ្ឋានដែលគួរឲ្យមានការកំណត់ អះអាង និងនាំមកបង្ហាញដោយពួក
Millerites ផងដែរ។ សច្ចេកទេសពិតទាំងនេះគួរឲ្យមានការកំណត់ថាជាព្រះគ្រីស្ទ
ជាថ្មីដ៏អស់កល្បជានិច្ច។

«ចូរឲ្យអស់អ្នកដែលឈរជាអ្នកយាមរបស់ព្រះនៃលើកពង្សនៃស៊ីយ៉ូន ជាមនុស្សសង្ឃឹម
លោកមើលឃើញគ្រោះថ្នាក់នៃមុនប្រជាជន—ជាមនុស្សសង្ឃឹមលោកមើលឃើញថា
ចេក្នុងពិត និងសច្ចេកទេសខុសគ្នា សច្ចេកទេសសុចរិត និងសច្ចេកទេសអធម៌»

«ការព្រមានបានមកដល់ហើយ មិនគួរអនុញ្ញាតឲ្យអ្វីណាមួយចូលមក
ដដែលនឹងរំខានដល់មូលដ្ឋាននៃសច្ចេកទេសនេះ ដដែលយើងបានសាងសង់លើវា
តាំងពីពេលសារនេះបានមកនៃឆ្នាំ 1842, 1843, និង 1844។
ខ្ញុំបានសូមកាន់កាប់ក្នុងសារនេះ ហើយតាំងពីពេលនោះមក
ខ្ញុំបានឈរលើមុខពិភពលោក
ដោយស្មោះត្រង់ចំពោះពន្លឺដែលព្រះបានប្រទានមកយើង។
យើងមិនមានបំណងដកដង្ហើមរបស់យើងចេញពីទីកោះ
ដដែលយើងទាំងនេះគួរឲ្យមានដាក់លើវា
ខណៈដែលរាល់ថ្ងៃយើងបានសួរដេញដោលអ្នកប្រកាស អ្នកប្រកាស
ដោយសច្ចេកទេសអធម៌បានយ៉ាងក្បាល សួរដេញដោល គេបានអត់ចិត្តថា
ខ្ញុំអាចបោះបង់ពន្លឺដែលព្រះបានប្រទានឲ្យខ្ញុំបានឬ?
វាគួរតែដូចជាថ្មីដូចជាព្រះគុណអស់កល្បជានិច្ច។ វាបានដឹកនាំខ្ញុំ
តាំងពីពេលដែលវាគួរឲ្យមានប្រទានមក»។ Review and Herald, April 14, 1903.

មនុស្សសាសនាទាំងនោះបង្ហាញសារភ័យរៀងចុងក្រោយក្នុងក្រុមប្រឹក្សាប្រតិភូ
ដល់អសោយបានតំណាងថាជា «ការភូតកុហក» និងជាសច្ចក្រឹត្យមិនពិត។ នៅក្នុងអសោយ
ជំពូក ៨ មានប្រវត្តិសាស្ត្រកំណត់សម្គាល់ថាពេលណាមនុស្សសាសនាទាំងនេះក្នុងយុគសម័យ
រាបថ្មរាបបង្កប់នូវអាទិភាព ហើយពួកគេត្រូវបានដាក់ឱ្យផ្ទុយនឹងអ្នកដទៃដែលទទួលបានតម្រូវការ
ព្រះនៅក្នុងជំពូកបន្ទាប់។ ភាពគួរអប់រំខ្ពស់ទីបី (ជំនាន់ទីបី)
តំណាងឱ្យសារភ័យរៀងចុងក្រោយក្នុងក្រុមប្រឹក្សាប្រតិភូ ដូចជាដល់តំណាងដោយ
«ការយំសោកសម្រាប់តាំមូស»។ នៅក្នុងជំនាន់ទីបីនៃអាដវនេទីសាសនា
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1919 មាន «ការភូតកុហក» មួយត្រូវបាននាំចូលមក
ដោយទាក់ទងនឹងដំណឹងល្អអំពីក្រុមប្រឹក្សា W. W. Prescott
បង្ហាញជាសាធារណៈនៅសន្និសីទព្រះគម្ពីរឆ្នាំ 1919។ «ការភូតកុហក»
នោះគឺជាប្រធានបទជាក់លាក់មួយរបស់ជំនាន់ទីបី ហើយ «ការភូតកុហក»
នោះគឺជាមូលដ្ឋានក្នុងក្រុមប្រឹក្សាប្រតិភូរៀងចុងក្រោយក្នុងក្រុមប្រឹក្សា
ដល់តំណាងដោយ «ការយំសោកសម្រាប់តាំមូស»។

វាសំខាន់ណាស់ក្នុងការចំណាយពេលកំណត់ឱ្យបានច្បាស់នូវ «ការភូតកុហក»
នៅក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយ ពីព្រោះ «ការភូតកុហក» នោះជាមូលហេតុចម្បងដល់ផ្ទុយនៃ
Adventism ខាង Laodicea មិនអាចមើលឃើញការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងនៅឆ្នាំ 1989
បាន។ «ការភូតកុហក» នោះគឺថា «the daily» នៅក្នុងសង្គ្រោះដានីយ៍លៃ
តំណាងឱ្យកិច្ចប្រកួតប្រជែងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃក្រុមប្រឹក្សាទីសក្តានុពល។ ការអនុវត្ត «the daily»
តាមន័យទំនាយថាជាកិច្ចប្រកួតប្រជែងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃក្រុមប្រឹក្សាទីសក្តានុពល
គឺជាការអនុវត្តទំនាយមិនពិត និងមិនត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែ «ការភូតកុហក»
នោះមិនមែនគ្រាន់តែជាការកំណត់អត្ថបទព្រឹត្តិបត្រមិនត្រឹមត្រូវនៃ «the daily»
ថាជានិមិត្តសញ្ញាទំនាយប៉ុណ្ណោះទេ វាក៏តំណាងឱ្យ «ការភូតកុហក» មួយដល់អះអាងថា
Sister White បានយល់ស្របនឹងការអនុវត្តមិនត្រឹមត្រូវនោះ
ហើយបន្ទាប់មកប្រើភាពមិនពិតនោះ ដើម្បីបង្កើតការអនុវត្តមិនត្រឹមត្រូវនោះឱ្យ
យកលាយជាសច្ចក្រឹត្យពិតដែលបានបង្កើតឡើង។

ការយល់ដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវអំពីខ្លួនចុងក្រោយបំផុតនៃដានីយ៍លៃ ជំពូក ១១
ត្រូវបានបង្ហាញជាទុកជាមុនដោយខ ៣០ ដល់ ៣៦ ហើយនៅពេលដែល អ្នកស្តីវាយតម្លៃ
កំណត់អត្ថបទព្រឹត្តិបត្រព្រឹត្តិបត្រនៃដានីយ៍លៃ ជំពូក ១១ នាងបានចូលដៃថា
«ឈ្មួញហេតុការណ៍ស្រដៀងនឹងអ្វីដែលបានពិពណ៌នា» នៅក្នុងខ ៣០ ដល់ ៣៦
«នឹងត្រូវបានកើតឡើងមុតងទៀត»។

ការប្រើនិយមន័យក្នុងក្រុមប្រឹក្សា «ការប្រចាំថ្ងៃ»
បង្កើតចំណាត់ថ្នាក់ប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងក្រុមប្រឹក្សាប្រតិភូ។
ប្រវត្តិសាស្ត្រដែលត្រូវបានតំណាងនៅក្នុង ដានីយ៍លៃ ជំពូក ១១ ខទី ៣០ ដល់ ៣៦
រួមបញ្ចូលទាំងការដកចេញនូវ «ការប្រចាំថ្ងៃ»។ «ការប្រចាំថ្ងៃ» នោះ
គឺអាចជាការអនុវត្តតាមបែបមីលលីវាយតម្លៃ ឬការអនុវត្តរបស់ Prescott និង Daniells។
អាស្រ័យលើថាតើការអនុវត្តមួយណាត្រូវបានផ្ទេរមើល
នោះរចនាសម្ព័ន្ធប្រវត្តិសាស្ត្រពិរុទ្ធសាស្ត្រនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង។

ហើយកងទ័ពនឹងឈរនៅខាងគាត់ ហើយពួកគេនឹងបង្កអាប់ហ្សូរុទ្ធសុទ្ធសាសនាដ៏រឹងមាំ
ហើយនឹងដកយកយុទ្ធសាស្ត្រប្រចាំថ្ងៃចេញ
ហើយពួកគេនឹងដាក់អំពើស្អប់ខ្ពស់លើបង្កើតឱ្យស្នាក់នៅ។ ដានីយ៍លៃ 11:31។

តាមការបំផុសគំនិត បុរេគតិសាស្ត្រពុទ្ធសាសនាដែលត្រូវបានបង្ហាញក្នុងឧត្តមពិរនៈ
ហើយរួមទាំងខទ្ទិសាមសិប និងខទ្ទិសាមសិបពីរដល់ខទ្ទិសាមសិបបួនមួយ
ត្រូវតែកើតឡើងមុនក្នុងខទ្ទិសសិបដល់ខទ្ទិសសិបបួននៃ ដានីយ៍លៃ ១១។

«ទំនាយក្នុងដានីយ៍លៃ ជំពូក ១១ ជិតបានឈានដល់ការសម្រេចពេញលេញរបស់ហើយ។
បុរេគតិសាស្ត្រជាច្រើនដែលបានកើតឡើងក្នុងការសម្រេចនៃទំនាយនេះ
នឹងត្រូវបានផ្ទេរឡើងមុនក្នុងខទ្ទិស។ នៅខទ្ទិ ៣០ មានការបញ្ជាក់អំពីអំណាចមួយដែល
"នឹងកើតក្នុងខណ្ឌ [ដានីយ៍លៃ 11:30–36 quoted.] ។”

«ឈ្មោះស្រដៀងនឹងអ្វីដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងពាក្យទាំងនេះ
នឹងកើតឡើង»។ Manuscript Releases, លេខ 13, 394.

ឧត្តមពិរនៈដែលយើងបានឃើញពាក្យ «ការប្រចាំថ្ងៃ» នោះ គឺខទ្ទិសាមសិបមួយ។

ហើយកងទ័ពនឹងឈរនៅខាងគាត់ ហើយពួកវានឹងបំពុលទីបរិសុទ្ធដ៏មាំមួន
ហើយនឹងដកយកយញ្ញបូជាប្រចាំថ្ងៃចេញ
ហើយពួកវានឹងដាក់អំពើគួរសុំអប់រំដល់បង្កកុយសុដាត់ផ្សេងៗ។ ដានីយ៍លៃ 11:31។

«ដល់» ក្នុងខនៈ ឈរឡើង «នៅខាងគាត់»។ «ដល់» ទាំងនោះជាអំណាចមួយ
ដូចជាអង្គគង់លើ «ឈរឡើង» ដើម្បីបំភ្លឺឲ្យដឹង។ ក្នុងខនៈ គឺជា «ដល់» ដល់
«ឈរនៅខាងគាត់» ហើយជា «ដល់» ដល់ «បំពុលទីបរិសុទ្ធដ៏មាំមួនក្នុងមុខ» ហើយជា «ដល់» ដល់
«ដកយកការប្រចាំថ្ងៃ» ហើយក៏ជា «ដល់» ផងដែរ ដល់
«ដាក់អំពើគួរសុំអប់រំដល់បង្កកុយសុដាត់»។ ក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទី៥ប័ប្ផី នាគ ដល់ជា
រួមអនុកម្មនៃជំពូកៈ ផ្តល់របស់បីយ៉ាងដល់សម្តេចហើយ។

ហើយសត្រូវសាហាវដែលខ្មៅឆ្មារឆ្មារនោះ មានរូបរាងដូចខ្មៅដំបង
ហើយដើររបស់ដូចដើរខ្មៅយូម៉ុ ហើយមាត់របស់ដូចមាត់សិដ្ឋាហៈ
ហើយនាគបានបុគ្គលអំណាចរបស់ខ្លួន និងបណ្តុះបណ្តាលរបស់ខ្លួន
ព្រមទាំងសិទ្ធិអំណាចដ៏ធំ ដល់វា។ វិវរណៈ 13:2។

សត្រូវសាហាវដែលមានលក្ខណៈដូចខ្មៅយូម៉ុខ្មៅ ត្រូវបានសិស្សត្រា
វាយកំណត់ថាជាសាសនាចក្រហ្ម ហើយនៅក្នុងជំពូកទី៥ប័ប្ផី សិស្សត្រា វាយកំណត់ថា
នាគនោះគឺទាំងសាតាំង ហើយក៏ជារូបរាងផងដែរ។

«ដូចនេះ ខណៈដែល នាគ ជាបឋម តំណាងឲ្យ សាតាំង ក៏ដោយ ប៉ុន្តែក៏ក្នុងន័យទីពីរ
វាក៏ជានិមិត្តរូបនៃរូបរាងផងដែរ»។ The Great Controversy, 439.

ក្នុងខទ្ទិស វិវរណៈ ជំពូកទី៥ប័ប្ផី រួមពហុវេនីយមហានបុគ្គលអំណាចយោធារបស់ខ្លួន
គឺជា «អាវុធ» របស់ខ្លួន ដល់សម្តេចហើយ ដោយចាប់ផ្តើមពីកុល្យវិស សុតចេនជែនហ្សាំង
(ហ្សាំង) នៅក្នុងឆ្នាំ 496។

រួមពហុវេនីយមហានបុគ្គលអាសនៈអំណាចរបស់ខ្លួនដល់រួមសម្តេចហើយ នៅក្នុងឆ្នាំ
330 នៅពេលដែលអធិរាជក្នុងស្រុកទី១បានចាកចេញពីទីក្រុងរ៉ូម
ហើយបានផ្តល់សិទ្ធិអធិរាជទៅកាន់ទីក្រុងកុងស្តង់ទីណូបុល។
រួមពហុវេនីយមហានបុគ្គលសិទ្ធិអំណាចសិរីលដល់សម្តេចហើយ នៅក្នុងឆ្នាំ 533
នៅពេលដែលយុស្តីនានាបានចេញពីក្រុងមួយ
ដោយកំណត់សម្តេចហើយថាជាបុរេមុខនៃពួកជំនុំទាំងអស់
និងជាអនុកក្រឹត្យពួកអនុកកាន់សាសនាខុសឆ្គង។

ក្នុងខត្តិសាមសិបមួយ «ដៃ» ដដែលឈរឡើងនោះ
គឺជាកងកម្ពុលាំងយោធានៃក្រុងរៀបបែបពហុបរិស័ទ
ដដែលឈរឡើងគាំទ្រសម្បត្តិចេសង្គយហ្នាប ចាប់ផ្តើមដោយកុល្លិស ក្នុងឆ្នាំ 496។
ដោយសារអំពើនេះ សម្បត្តិចេសង្គយហ្នាបកំណត់អត្តសញ្ញាណបុរសហៅថាជា
«កូនច្បងរបស់សាសនាចក្រភាគលិក» ហើយពេលខ្លះថាជា
«បុត្រីច្បងបំផុតរបស់សាសនាចក្រភាគលិក»។ ក្នុងខត្តិសាមសិបមួយ
បន្ទាប់ពីក្នុងស្ថានភាពនៃឈ្លានពានចេញច្បាប់ចុងអាទិត្យក្នុងឆ្នាំ 321
ហើយបន្ទាប់មកមានផលសន្តិសុខនៃក្រុងរៀបទៅក្នុងក្នុងស្ថានភាពនៃឈ្លានពាន ក្នុងឆ្នាំ
330 នោះ អាណាចក្រដដែលមុននេះមិនអាចត្រូវបានយកឈ្មោះ បានចាប់ផ្តើមរំលងខ្លួនខ្លួន
ខណៈដែលអំណាចក្រទាំងបួនដំបូងក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 8
បានចាប់ផ្តើមសង្គ្រាមបន្តបន្ទាប់ប្រឆាំងនឹងអាណាចក្ររួម។
ចំណុចផ្តាច់ការងារបុរាណសាស្ត្រនៃអនុវត្តន៍ដោយពួកហាហរ និងហុតនេសពិក
ត្រូវបានបង្កើតឡើងលើក្រុងរៀប ដដែលមុនឆ្នាំ 330 បានជា «ទីបរិសុទ្ធជនកែម្ពុលាំង»
សម្រាប់អាណាចក្ររួម។ ចាប់ពីឆ្នាំ 330 តទៅ សង្គ្រាមឈ្លានពានរបស់ពួកហាហរត្រូវ
«បំពុលទីបរិសុទ្ធជនកែម្ពុលាំង» រហូតដល់ «ដៃ»
នៃក្រុងរៀបបែបពហុបរិស័ទត្រូវឈរឡើងគាំទ្រសម្បត្តិចេសង្គយហ្នាប
ដោយចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 496។

មិនត្រឹមតែទីក្រុងរៀបបែបពហុបរិស័ទសាសនាមានផ្តល់អំណាចដល់អំណាចសម្បត្តិចេសង្គយហ្នាប
ដោយបុគ្គលឱ្យរាជ្យនូវអំណាចយោធា សិទ្ធិអំណាចសីល
និងរាជអាសនៈនៃទីក្រុងរៀបប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែវាមានដកស្រង់បែបពហុបរិស័ទនៃសម្បត្តិចេសង្គយហ្នាបផងដែរ។

ខ្ញុំព្រមព្រៀងពិចារណាអំពីស្ថានភាពទាំងនេះ ហើយមើល
មានស្ថានភាពក្នុងមួយទៀតនេះឡើងមកនៃកំណត់ត្រា ៧ នៅចំពោះមុខ
ស្ថានភាពក្នុងចំណោមស្ថានភាពដំបូងៗត្រូវបានដកឡើងទាំងបួន ហើយមើល
នៃក្នុងស្ថានភាពនេះមានភស្តុតាងដូចជាភស្តុតាងកែម្ពុលាំង
និងមានមាត់មួយដែលនិយាយពាក្យផ្សេងៗ ដានីយ៍លើ 7:8។

ស្ថានភាពបីដដែលត្រូវបាន «បោះចេញ» នៅក្នុងដានីយ៍លើ ជំពូក ៧
តំណាងឱ្យអំណាចសំខាន់បី
ដដែលកំពុងតែប្រឆាំងនឹងការឡើងកាន់អំណាចរបស់សម្បត្តិចេសង្គយហ្នាប។
ស្ថានភាពចុងក្រោយនៃស្ថានភាពទាំងបីនេះ
ត្រូវបានដកចេញនៃពេលវេលាផ្សេងៗត្រូវបានបណ្តេញចេញពីទីក្រុងរៀប នៅក្នុងឆ្នាំ
៥៣៨។ ពួកគេត្រូវបានបណ្តេញចេញពីទីក្រុងដោយ «ព្រះហស្ត» របស់ពហុបរិស័ទ
ពីព្រោះ «ព្រះហស្ត» ទាំងនោះត្រូវបានឡើងសម្បត្តិចេសង្គយហ្នាប
(អំពើស្មោះបំផុតដែលនាំឱ្យមានការសង្កត់ចំពោះ)
ឡើងលើបល្ល័ង្កក្នុងពិភពលោកដដែលស្ថានភាពនៃពេលវេលានោះ ក្នុងឆ្នាំ ៥៣៨។

ខត្តិសាមសិបមួយ នៃដានីយ៍លើជំពូក ១១ បញ្ជាក់អំពីរឿងប្តូរយ៉ាងដដែល «ដៃ» (រួមពហុជាតិ)
និងត្រូវបានផ្ទេរ ពួកគេត្រូវ «ក្រវោកឈរ» ដើម្បីគាំទ្រអំណាចសម្បត្តិចេសង្គយហ្នាប
ដូចដែលពួកគេបានផ្ទេរចំពោះឆ្នាំ ៤៩៦។ ពួកគេត្រូវបានផ្ទេរឱ្យ «ទីបរិសុទ្ធជនកែម្ពុលាំង» ក្នុងកំឡុង
ដូចដែលត្រូវបានតំណាងដោយការតស៊ូយោធាដែលមានបុរាណវិទ្យាទៅលើទីក្រុងរៀបអស់បុរាណ
លើពិសេសគឺស្ថានភាព ពួកគេត្រូវ «ដាក់តាំង» អំណាចសម្បត្តិចេសង្គយហ្នាបលើបល្ល័ង្កក្នុងផែនដី

នៃឆ្នាំ ៥៣៨ ហើយពួកគេក៏ត្រូវ «ដកហូតការប្រចាំថ្ងៃ» ផងដែរ។

ពាក្យភាសាហេប្រឺដដែលត្រូវបានបកប្រែថា «ដកចេញ» នៃកូន្មន់ខតមុតីរ (sur) មានន័យថា «យកចេញ»។ នៃគ្រឹះឆ្នាំ 508

ការតស៊ូប្រឆាំងពីសាសនាពហុទេវនិយមដែលមាននៅក្នុងអាណាចក្ររ៉ូម ហើយដែលបានប្រឹងប្រែងរារាំងការកើនឡើងរបស់សូម៉ាប័នប៉ាបទី១១ កាន់អំណាច ត្រូវបានបង្កក្បាលឲ្យស្ថិតក្រោមអំណាចទាំងស្រុង ឬត្រូវបានលុបបំបាត់អស់ហើយ។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណ "the daily" ថាជាកិច្ចបម្រើកូន្មន់ខតមុតីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ គឺជាការអនុវត្តខុសមួយ ប៉ុន្តែក៏ក្នុងការពិតដែលត្រូវបានសម្រេចឡើងក្នុងបុរេគ្រិស្តសាស្ត្រ Adventist សម័យ Laodicea ដែលបានកំណត់ការអនុវត្តខុសនេះថាជាសេចក្តីពិត គឺមានផ្ទុកកែលម្អ "ការកុហក" ជាក់លាក់មួយ ដែលត្រូវបានបំពេញក្នុងជំនាន់ទីបីនៃ Adventism។ ការណែនាំរបស់បងស្រី White ថា បុរេគ្រិស្តសាស្ត្រនៃខែទីសាមសិបដល់ខែទីសាមសិបប្រាំមួយ នឹងត្រូវបានផ្ទេរឡើងមុតងទៀតក្នុងការបំពេញចុងក្រោយនៃ Daniel 11 បានផ្ទេរឲ្យ "ពួកមនុស្សសម័យថ្មី" ដែលគ្រប់គ្រងក្នុងយូសាឡឹម មិនអាចដាក់ការបកស្រាយលើខែទីសាមសិបមួយបានឡើយ ដោយមិនព្រមបដិសេធព្រះវិញ្ញាណនៃនាយកូន្មន់ខតមុតីរ។

«មនុស្សសម័យថ្មី» បង្កើនថា សម្បត្តិចេហ្គាបបានដកហូតការយល់ដឹងដ៏ពិតអំពីព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃកូន្មន់ខតមុតីរ ដោយការបញ្ចូលពិធីម៉ាសរបស់សម្បត្តិចេហ្គាប ដែលជាការក្នុងបន្ទប់នៃកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃកូន្មន់ខតមុតីរនៃសូម៉ាប័ន។ បុរសនិប្លិននេះដឹងពីបុរាណនៃ «the daily» នេះ «អាវុធ» ដែលបានងើបឡើងនៅក្នុងខែទីសាមសិបមួយ និងជាសម្បត្តិចេហ្គាប ពីព្រោះរចនាសម្ព័ន្ធផ្សេងៗគ្នានៃខែទីសាមសិបនេះទាមទារថា «អាវុធ» គឺជាអំណាចដែលដកហូត «the daily»។

ដើម្បីបំភ្លឺឡើងនិទានក្នុងក្បាលរបស់ពួកគេ ពួកគេចាំទៅថា អំណាចសម្បត្តិចេហ្គាប (arms) បានបំពុលទីបរិសុទ្ធសូម៉ាប័នរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ពាក្យហេប្រឺដដែលបានបកប្រែថា «ទីបរិសុទ្ធសូម៉ាប័ន (miqdash) នៃកែប្រែ» គឺជាទីបរិសុទ្ធសូម៉ាប័ននៃពួកមិនជឿព្រះ ឬក៏ជាទីបរិសុទ្ធសូម៉ាប័នរបស់ព្រះ។ បុរសនិប្លិននេះដឹងថាមានបំណងបង្កាញថា ទីបរិសុទ្ធសូម៉ាប័នរបស់ព្រះត្រូវបានអំណាចសម្បត្តិចេហ្គាបបំពុល នេះគាត់នឹងបានប្រើពាក្យហេប្រឺដ «qodesh» ដែលអាចសម្គាល់បានថាទីបរិសុទ្ធសូម៉ាប័នរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះ តើនៅក្នុងណា ដែលបានកត់ត្រាទុកក្នុងព្រះគម្ពីរ ឬក្នុង Spirit of Prophecy ថា ទីបរិសុទ្ធសូម៉ាប័នគឺជាគ្រឹះត្រូវបាន ឬនឹងត្រូវបាន អំណាចសម្បត្តិចេហ្គាបបំពុល?

បុរាណដ៏ល្អ ហាបរបស់គ្រីស្ទបរិសុទ្ធត្រូវបានកត់ត្រាទុកក្នុងសៀវភៅនានានៃទីសក្ការៈសូម៉ាប័នស្ថិតនៅសូម៉ាប័ន ប៉ុន្តែក៏ការកំណត់នេះមិនមានន័យថា ទីសក្ការៈសូម៉ាប័នរបស់ព្រះត្រូវបានបំពុលឡើយ។ ការសម្រាកទីសក្ការៈសូម៉ាប័ន គឺតំណាងឲ្យការសម្រាកសៀវភៅកំណត់ត្រាទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្នុងទីសក្ការៈសូម៉ាប័ន។ លើសពីនេះទៀត អំណាចសម្បត្តិចេហ្គាបមិនដែលជាគ្រីស្ទបរិសុទ្ធឡើយ ដូច្នេះវាមិនដែលត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងសៀវភៅនៃការជំនុំជម្រះសិរីលោកស្រីឡើយ។ ការជំនុំជម្រះតម្លៃគត់ដែលបានកំណត់សម្រាប់អំណាចសម្បត្តិចេហ្គាប

គឺការជំនុំជម្រះអនុវត្តតាមសេចក្តីព្រះពិរោធរបស់ព្រះ។

«ដៃ» ទាំងនោះក៏ត្រូវ «ដាក់អំពើស្មោះត្រង់លើបង្កកុំឲ្យសង្គ្រាម» ផងដែរ ដល់នោះនឹងជាអំណាចអ្វី? តើអំណាចអ្វីដែលសាសនាចក្រប៉ាបបានដាក់ឡើង? ហើយតើអំណាចអ្វីនោះ ដល់នោះក្នុងការបើកដំបូងបំផុតនៃទីសាមសិបមួយ សាសនាចក្រប៉ាបបានក្រោកឈរគាំទ្រវា?

នៅក្នុងអាឌីនទីសមនៃឡាវឌីស អស់អ្នកដទៃមិនបានរៀនសូត្រ ហើយបានដាក់ជីវិតអស់កល្បរបស់ខ្លួនទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃស្តេចស្រីស្រីដែលត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ថាមិនអាចអានសៀវភៅដដែលបានបិទតុកនោះបាន បុរសដែលមានអារម្មណ៍ស្មោះត្រង់ដែលត្រូវបានចង្អុលឲ្យចង់ រូបសម្បត្តិរបស់ខ្លួនត្រូវបានបំពេញដោយការអនុវត្តតាមគម្ពីរដែលខ្លួនបែននោះ

ប៉ុន្តែតើអ្វីដែលមិនសមហេតុផលជាងនេះទៀត

គឺការព្យាយាមយកបុរសត្រីសាស្ត្រដែលពួកគេត្រូវតែកំណត់អត្តសញ្ញាណ

ដើម្បីគាំទ្រកំហុសរបស់ពួកគេ

ហើយផ្ទុកឲ្យស្របគ្នាជាមួយខ្លួនក្រោយទាំងបុរសមួយនៃដានីយ៍លែ ជំពូក ១១។

នៅក្នុងបុរសត្រីសាស្ត្រដែលនាំទៅដល់ការដួលរលំនៃសហភាពសូវៀត

ដែលអាចបង្ហាញថាត្រូវបានកំណត់ថាជាស្តេចខាងត្បូងនៃក្រុង ដានីយ៍លែ ១១

ខទីសសិប នោះ

កម្ពុជាយោធារបស់សហរដ្ឋអាមេរិកបានក្រោកឈរឡើងគាំទ្រសម្តេចប៉ាប ខណៈដែល Ronald Reagan បានបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពសម្លាប់មួយជាមួយនឹងអង្គទីភ្នាក់ងារនៃក្រុមនាយកក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ការផ្ទុកឲ្យដូចនេះបានបញ្ជាក់ថា

ការតស៊ូប្រឆាំងរបស់ពួកប្រូតេស្តង់ចំពោះការកើនឡើងនៃអំណាចសម្តេចប៉ាប

ត្រូវបានបង្កក្រាបនៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិកហើយ

ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ជាមុនដោយការដកចេញនូវការតស៊ូរបស់សាសនាពហុព័ន្ធក្នុងឆ្នាំ

508។ ស្តេចខាងជើង (សម្តេចប៉ាប) ក្នុងអត្ថបទនេះ

ជាមុនដំបូងបានបោះបង់បំបាត់សហភាពសូវៀតនៅឆ្នាំ 1989

ហើយបានផ្ទុកឲ្យដូចនេះដោយសហការជាមួយនឹង "រដ្ឋចម្បាំង" និង "អ្នកជិះសេះ"

ដែលកំណត់ឲ្យកម្ពុជាយោធារបស់សហរដ្ឋអាមេរិក

ហើយក៏ជាមួយនឹងកម្ពុជាសង្គមកិច្ចរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកផងដែរ

ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយ "នាវា"។

សហរដ្ឋអាមេរិកគឺជា "ដៃ" ដែលបានឈរឡើងគាំទ្រសាសនាអំណាចប៉ាប។

លទ្ធផលប្រូតេស្តង់ត្រូវបានដកចេញ

ដូចជាការតស៊ូប្រឆាំងរបស់សាសនាពហុព័ន្ធពីនិយមត្រូវបានបង្កក្រាបនៅត្រឹមឆ្នាំ 508 ដដែរ។

នៅក្នុងខ 41 សហរដ្ឋអាមេរិកនឹងត្រូវសាសនាអំណាចប៉ាបយកឈ្នះ

ហើយរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក ដែលជា "ទីបរិសុទ្ធនៃកម្ពុជា"

របស់សហរដ្ឋអាមេរិក នឹងត្រូវផ្ដាច់រំលំ ខណៈដែលសហរដ្ឋអាមេរិកលើកស្តេចខាងជើង (សាសនាអំណាចប៉ាប) ឡើងលើបល្ល័ង្កកន្លែងនៃដី

ដូចដែលរូបពហុព័ន្ធពីនិយមបានផ្ទុកឲ្យនៅឆ្នាំ 538។

បុរសនិប្រើអ្នកកំពុងអានអត្ថបទនៃលើកហេតុនេះ

នោះអ្នកអាចទាញយកទស្សនាវដ្តី The Time of the End

ហើយអានការបកស្រាយយ៉ាងលម្អិតជាងនេះអំពីខ្សែមួយចុងក្រោយនៃដានីយ៍លែ ជំពូក

11 ប៉ុន្តែតើឡាននេះ យើងគ្រាន់តែកំពុងកំណត់សម្គាល់ថា ការកំណត់អត្តសញ្ញាណ "the

daily" ថាជាកិច្ចចម្រើនក្នុងទីបរិសុទ្ធជររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
គឺជាការអនុវត្តន៍នីមិត្តសញ្ញាខុសៗ យើងកំពុងជួបនឹងប្រឈមបញ្ហាថា ការអនុវត្ត
គុតខុសនោះត្រូវបាននាំមកលើអាដវនេទីសនិយមឡាវឌីសដោយការកុហកដោយចេតនា។
យើងនឹងបន្តពិនិត្យពិចារណាអំពីការកុហកខាងទំនាយនៃក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«យើងគ្មានពេលវេលាបាត់បង់ឡើយ។ គ្រាន់លំហកស្ថិតិទៅខាងមុខយើង។
ពិភពលោកកំពុងត្រូវបានកម្រិតដោយវិញ្ញាណនៃសង្គម។ មិនយូរប៉ុន្មានទេ
ឈុតឆាកនៃចេតនាទេនាដល់បាននិយាយទុកក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនឹងកើតឡើង។
ព្រះបន្ទូលទំនាយនៃក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក ១១
បានឈានជិតដល់ការសម្រេចគ្រប់លញ្ឆោតរបស់វាហើយ។ ភាគច្រើននៃប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុង
បានកើតឡើងក្នុងការសម្រេចព្រះបន្ទូលទំនាយនេះ
នឹងត្រូវកើតឡើងមុនដទៃទៀត»។

«នៅក្នុងខាងសាមសិប មានការនិយាយអំពីអំណាចមួយដ៏ល្អ "នឹងកើតទុក្ខពួយ
ហើយត្រូវប្រឈមនឹងវិញ្ញាណ និងមានសេចក្តីកំហឹងទាស់នឹងសម្បទានមក្សីដ៏បរិសុទ្ធ
ដូចនេះវានឹងប្រព្រឹត្តិ ហើយវានឹងត្រូវប្រឈមនឹងវិញ្ញាណទៀត
និងមានការយល់ព្រមជាមួយនឹងពួកអ្នកដទៃបោះបង់សម្បទានមក្សីដ៏បរិសុទ្ធ។
ហើយកងទ័ពនឹងឈរនៅខាងវា ហើយពួកគេនឹងបំពុលទីសក្ការៈនៃក្រុមលាំង
ហើយនឹងដកយកយញ្ញបូជាប្រចាំថ្ងៃចេញ
ហើយពួកគេនឹងដាក់អំពើស្អប់ខ្ពស់លើបង្កការបំផ្លាញ។
ហើយអស់អ្នកដទៃប្រព្រឹត្តិអាក្រក់ទាស់នឹងសម្បទានមក្សី
វានឹងបង្កខូចពួកគេដោយពាក្យល្អដ៏ល្អ តែប្រជាជននៃស្ថានភាពព្រះបាទខ្ពង់
នឹងមានកម្រិត ហើយនឹងប្រព្រឹត្តិកិច្ចការយ៉ាងក្រលាហាន។
ហើយពួកអ្នកដទៃមានការយល់ដឹងក្នុងចំណោមប្រជាជន
នឹងបង្កើនមនុស្សជាច្រើន ទោះជាយ៉ាងណា ពួកគេនឹងដួលដោយដាច់ ដោយគុណវិធី
ដោយការជាប់ជាល្បឿន និងដោយការបុលស្រ អស់ជាច្រើនថ្ងៃ។ ឥឡូវនេះ
នៅពេលដែលពួកគេដួល ពួកគេនឹងត្រូវបានជួយដោយជំនួយពីចក្ខុ
ប៉ុន្តែមនុស្សជាច្រើននឹងគ្រប់ខ្លួននឹងពួកគេដោយពាក្យល្អដ៏ល្អ។
ហើយក្នុងចំណោមពួកអ្នកដទៃមានការយល់ដឹងនោះ អ្នកខ្លះនឹងដួល
ដើម្បីបរិស្ថានល្អបង្កើត ហើយដើម្បីសម្រាប់ពួកគេ
ហើយដើម្បីជួបនឹងពួកគេសេបរិសុទ្ធ រហូតដល់ពេលចុងបញ្ចប់
ពីព្រោះវានៅសម្រាប់ពេលវេលាដែលបានកំណត់ទុក។
ហើយស្ថិតចេតនានឹងប្រព្រឹត្តិការបំណងរបស់ខ្លួន ហើយវានឹងលើកតម្កល់ខ្លួន
ហើយជួបនឹងខ្លួនដល់សីលធម៌ទាំងព្រះទាំងឡាយ
ហើយនឹងនិយាយពាក្យដ៏គួរឱ្យអស្ចារ្យទាស់នឹងព្រះនៃព្រះទាំងឡាយ
ហើយវានឹងចម្រើនឡើងរហូតដល់សេចក្តីកំហឹងត្រូវបានបំពេញសម្រេច
ដុបិតអ្វីដែលបានកំណត់ទុក នឹងត្រូវបានសម្រេច។" ដានីយ៉ែល 11:30-36»

«ទិដ្ឋភាពនៃសូរសៀងនឹងអ្វីដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងពាក្យទាំងនេះ
នឹងកើតឡើង។ យើងយើងភ័យខ្លាចថា
សាតាំងកំពុងទទួលបានការគ្រប់គ្រងលើចិត្តគំនិតរបស់មនុស្សយ៉ាងឆាប់រហ័ស
ដល់គ្មានការកំណត់ខ្លួនព្រះនៃចំពោះមុខពួកគេ។ សូមឱ្យមនុស្សទាំងអស់អាន
ហើយយល់អំពីទំនាយនៃសៀវភៅនេះ
ដុបិតឥឡូវនេះយើងកំពុងឈានចូលទៅក្នុងគ្រាដែលបាននិយាយទុកថា»

ជាមហាអនុគម្មចាស់ដដែលឈរការពារកូនចៅនៃបុរាណបរមរបស់អ្នកនិងឈរឡើង
ហើយនឹងមានគុណវិធានមួយ ដដែលមិនដដែលមានសោះ តាំងពីមានជាតិមកដល់គុណនោះ។
ហើយនោះគុណនោះ បុរាណបរមរបស់អ្នកនិងគូរបានរងនោះ
គឺគ្រប់អ្នកដដែលគូរបានរកឃើញថាមានឈ្មោះសរសេរទុកក្នុងសង្ខេបភាវៈ។
ហើយមនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមអ្នកដដែលដកក្នុងចូលដី និងកញ្ជក់ឡើង
ខ្លះទៅកាន់ជីវិតអស់កល្បជាតិច្នោះ ហើយខ្លះទៅកាន់សចក្តីអាម៉ាស់
និងការមើលងាយអស់កល្បជាតិច្នោះ អស់អ្នកដដែលមានបុណ្យ
និងភូមិលោកដូចជាពន្លឺនៃផែនដី
ហើយអស់អ្នកដដែលនាំមនុស្សជាច្រើនទៅកាន់សចក្តីសុចរិត
និងភូមិដូចផុកយកអស់កល្បបៀងរហូត។ ប៉ុន្តែ អូ ដានីយ៍លែអើយ ចូរបិទពាក្យទាំងនេះ
ហើយបោះត្រង់ភ្នែកទៅនេះទុក ដល់គុណចុងបញ្ចប់៖ មនុស្សជាច្រើននឹងរត់ទៅមក
ហើយចំណេះដឹងនឹងកើនឡើង»។ ដានីយ៍លែ 12:1-4។ Manuscript Releases, លេខ 13,
394។